

ZARZĄDZENIE

Dnia 10 kwietnia 2024 r.

W związku z wnioskiem obrońcy lustrowanego o zbadanie spełnienia przez **SSN Antoniego Bojańczyka** wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących powołaniu i postępowania po powołaniu, który wpłynął do Sądu Najwyższego w dniu 20 marca 2023 r., na podstawie art. 429 § 1 k.p.k. a *contrario* w zw. z art. 29 § 6-9 i 24 uSN,

stwierdziwszy, że:

- wniosek pochodzi od strony postępowania przed Sądem Najwyższym – lustrowanego A. R. (art. 29 § 7 uSN),
- został sporządzony, podpisany i wniesiony przez obrońcę lustrowanego – adw. B.Z. (art. 87¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 29 § 8 zd. czwarte uSN),
- z zachowaniem terminu tygodniowego (art. 29 § 8 zd. pierwsze uSN) i
- czyni zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego (art. 119 § 1 k.p.k. w zw. z art. 29 § 9 i 24 uSN), a także

1) wniosek odrzucić;

2) odpis zarządzenia doręczyć obrońcy i lustrowanemu oraz dołączyć do akt IV KK 333/22;

3) o wniosku i o wydanym zarządzeniu zawiadomić SSN Antoniego Bojańczyka;

4) z uwagi na treść wniosku i powołanego w nim także art. 41 k.p.k. jako podstawa żądania wyłączenia sędziego oraz treść kasacji wniosek odnotować w kontrolce rozstrzygnięć incydentalnych i nadać dalszy bieg;

5) zakreślić sprawę w repertorium KB jako zakończoną w inny sposób.

Prezes Sądu Najwyższego

SSN Zbigniew Kapiński

UZASADNIENIE

Kodeks postępowania karnego nie przewiduje w niniejszym wypadku obowiązku sporządzenia uzasadnienia, gdyż zarządzenie to jest niezaskarżalne (por. art. 99 § 2 k.p.k.). Jednakże – z uwagi na odrzucenie wniosku – należało je sporządzić.

Wniosek nie spełnia wszystkich wymaganych prawem wymogów, nie wskazuje bowiem jak okoliczności związane z powołaniem oraz sposób postępowania sędziego po powołaniu – w rozumieniu art. 29 § 5 i n. uSN – miałyby one wpływać na naruszenie standardu niezawisłości lub bezstronności w okolicznościach tej konkretnej sprawy. Za spełnienie tego wymogu ustawowego nie sposób uznać powoływanej przez wnioskodawcę okoliczności wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej, albowiem oznaczałoby to, że taki wpływ występuje w każdej sprawie, niezależnie od jej okoliczności. To z kolei stałoby w sprzeczności z treścią i celem art. 29 § 5 uSN.

W niniejszej sprawie brak było podstaw, aby o odrzuceniu wniosku zawiadomić Okręgową Radę Adwokacką. Artykuł 29 § 11 uSN przewiduje co prawda obligatoryjne zawiadomienie organu samorządu zawodowego w razie odrzucenia wniosku złożonego w postępowaniu przed Sądem Najwyższym. Przepis ten jednak odnosi się wyłącznie do pełnomocników, nie obejmuje swoim zakresem obrońców. Prawodawca w ustawie o Sądzie Najwyższym rozróżnia bowiem role procesowe, jakie w postępowaniu przed tym Sądem mogą pełnić adwokaci i radcowie prawni, wskazując wyraźnie w art. 85 § 2 uSN zarówno pełnomocników, jak i obrońców. Brak jest w takiej sytuacji jakichkolwiek racjonalnych podstaw, aby w wypadku art. 29 § 11 uSN sformułowanie „pełnomocnik” rozumieć szerzej aniżeli w art. 85 § uSN, jako obejmujące także obrońcę. W takiej sytuacji w postępowaniu prowadzonym przed Sądem Najwyższym na podstawie przepisów Kodeksu postępowania karnego zawiadomienie organu samorządu zawodowego, do którego należy obrońca, w razie złożenia przez niego wniosku o przeprowadzenie testu niezależności, który został odrzucony (art. 29 § 10 uSN), możliwe jest jedynie w

razie stwierdzenia przesłanek określonych w art. 20 § 1 k.p.k., a te w niniejszej sprawie nie zostały spełnione.

Prezes Sądu Najwyższego

SSN Zbigniew Kapiński

[J.J.]

[a.ł.]